

W drodze...

PARAFIA P.W. NMP KRÓLOWEJ POLSKI – KSIĘŻA MICHALICI
www.parafiapewelslemienska.pl

KU
WIERCHOM

NR 1 (61)
STYCZEŃ 2020

Słowo
Duszpasterza

MĄDROŚĆ NAUCZANIA PRYMASA TYSIĄCLECIA *EUCHARYSTIA W NAUCZANIU KARD. WYSZYŃSKIEGO*

Eucharystia w Jego nauczaniu.

Dzisiejszy człowiek, zdaje się, wciąż za czymś goni. Zajęcia w szkole, na uczelni, praca. Liczne spotkania, goście oczekiwani i niespodziewani. Przeróżne zobowiązania, obiecane innym sprawy do załatwienia. Godziny przy komputerze: wiadomości, gry, portale społecznościowe, chat. Pragnienie, by być „na czasie” z muzyką, filmem, sportem, modą i polityką też. Chęć i problemy, bo ciężko sobie z tym wszystkim poradzić... Często tłumaczymy się brakiem czasu, bo życie pędzi jak zwariowane. Prymas Tysiąclecia, sługa Boży kard. Stefan Wyszyński tłumaczył: „Ludzie mówią «Czas to pieniądz». A ja wam mówię: Czas to miłość”.

W całym „zabieganym” życiu dzisiejszych ludzi – rozumiemy to dobrze – musi być czas na miłość. Trudno wyobrazić sobie sytuację kochających się ludzi, którzy nie mają dla siebie czasu: nie spotykają się i nie rozmawiają. Do stworzenia, utrzymania i ciągłego budowania relacji potrzebny jest czas. Konieczne jest więc podkreślenie, że potrzebny jest czas na miłość.

Miłość do Boga znajduje naturalne miejsce wzrostu podczas Eucharystii. Dobrze przeżyta Msza Święta nie może nie zmieniać człowieka. Jest to najpiękniejsza modlitwa, jaką zna i sprawuje Kościół. Każda Eucharystia jest więc dowodem nieograniczonej miłości Boga do każdego z nas. Dlatego jest też dla ucznia Chrystusa najdoskonalszą lekcją miłości – do Boga i do ludzi. Człowiek musi mieć czas na realizowanie miłości. Takim szczególnym czasem jest każda Eucharystia. Wybitny lubelski profesor, radoski kapłan ks. Włodzimierz Sedlak pisał: „Żaden chyba sakrament nie potrzebuje tyle ciepła, co Eucharystia, przecież to sakrament Miłości. Do sakramentu Miłości podchodzi się i pojmuje się go w relacji serca, przeżyć, jakiegoś ludzkiego ciepła uczuć”. To jest przecież dotykanie nieba.

Przed laty w Lublinie ks. Jan Twardowski uczestniczył w spotkaniu na temat swojej poezji. Jedną ze studentek postawiła mu wówczas pytanie: „Jaki jest podstawowy temat księdza twórczości?”. Ksiądz-poeta odpowiedział: „Miłość – tylko o niej warto pisać”. Dziewczyna nie dawała jednak za wygraną i pytała dalej: „To dlaczego jest z nią tyle kłopotu?”. Odpowiedź ks. Twardowskiego posiada cechy uniwersalnej: „Jeżeli człowiek zapomina, że najpierw należy do Boga, a dopiero potem do człowieka, to z tego biorą się problemy”. Człowiek należy najpierw do Boga.

W Eucharystii ten wielki i wszechmogący Bóg oddaje się cały człowiekowi. Eucharystia jest zaszczytnym dla chrześcijan spotkaniem z Bogiem. Już same liczne określenia Eucharystii mówią bardzo wiele i wskazują wielokierunkowość wzrostu w miłości. Warto przywołać określenia Eucharystii podawane przez Katechizm Kościoła Katolickiego: Eucharystia znaczy tyle, co dziękczynienie; inne określenia: Wieczerza Pańska, Łamanie Chleba, Zgromadzenie eucharystyczne, Pamiątka Męki i Zmartwychwstania Chrystusa, Najświętsza Ofiara (a tu też: ofiara Mszy świętej, ofiara pochwalna, ofiara duchowa, ofiara czysta i święta), Święta i Boska liturgia, Komunia czy Msza święta.

dokończenie na str. 3

EWANGELIE MIESIĄCA

05 styczeń: Łk 2, 16-21

Lecz Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu. A pasterze wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to zostało przedtem powiedziane. Gdy nadszedł dzień ósmy i należało obrzezać dziecię, nadano Mu imię Jezus, którym Je nazwał Anioł, zanim się poczęło w łonie Matki.

12 styczeń: Mt 3, 13-17

Jezus przyszedł z Galilei nad Jordan do Jana, żeby przyjąć od niego chrzest. (...) A gdy Jezus został ochrzczony, natychmiast wyszedł z wody. A oto otworzyły się nad Nim niebiosy i ujrzał ducha Bożego zstępującego jak gołębica i przychodzącego nad Niego. a oto głos z nieba mówił: «Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie».

19 styczeń: J 1, 29-34

Jan dał takie świadectwo: «Ujrzałem Ducha, który zstępował z nieba jak gołębica i spoczął na Nim. Ja Go przedtem nie znałem, ale Ten, który mnie posłał, abym chrzczył wodą, powiedział do mnie: „Ten, nad którym ujrzysz Ducha zstępującego i spoczywającego na Nim, jest Tym, który chrzci Duchem Świętym”. Ja to ujrzałem i daję świadectwo, że On jest Synem Bożym».

26 styczeń: Mt 4, 12-23

Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, Jezus ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: «Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi». Oni natychmiast, zostawwszy sieci, poszli za Nim.

EWANGELIA W MOIM ŻYCIU

Jezus przechodząc obok Jeziora Galilejskiego spotyka Szymona Piotra i jego brata Andrzeja. Byli to prości ludzie, rybacy(wiele osób z tego się utrzymywało). Do takich właśnie prostych, zwykłych ludzi podchodzi Jezus i proponuje im żeby poszli za nim. Jak wielką moc musiały mieć jego słowa że bracia zostawili wszystko: rodzinę dobytek i poszli w tym co stali nie martwiąc się co będzie potem. Jezus powiedział im tylko «Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi» (Mt 4, 19-20). Ja w sercu mam takie same pragnienie. Chce pójść za Jezusem chociaż może mnie to wiele kosztować. Z nim jest wszystko łatwiejsze. Mam ochotę łowić ludzi, pokazać im jak Bóg jest dobry, dawać świadectwo wiary. Chce stać się apostołem Jezusa Chrystusa.

Justyna Urbaniec

SWIDZIALNE ZNAKI UŚWIECAJĄCE LUDZI

SAKRAMENT KAPŁAŃSTWA

W naszej gazecie parafialnej: „W Drodze... ku wierchom” opisaliśmy dotąd sześć spośród siedmiu sakramentów świętych. Dziś pora na przypomnienie siódmego, którym jest sakrament kapłaństwa. Ustanowił go Jezus w Jerozolimie, w Wieczerniku, w przededniu swojej męki i śmierci na krzyżu. Sakrament kapłaństwa, choć powstał w związku z Eucharystią i dla jej sprawowania, jednak faktycznie ma dużo szersze znaczenie.

Pontifex czyli budujący most

Dwa słowa opisują osobę kapłana: łacińskie słowo sacerdos oznacza – osobę, która daje dostęp do tego, co święte (sacrum). Drugie z kolei określenie kapłana to – pontifex. Termin ten oznacza „budującego most”. Kapłan to ten, którzy buduje pomost pomiędzy doczesnością a wiecznością oraz między człowiekiem a Bogiem i wspólnotą.

Istnieje jeszcze jedno słowo opisujące rzeczywistość osoby kapłana – to greckie słowo prezbyter, które oznacza przełożonego dawnej gminy chrześcijańskiej, starszego nie tyle wiekiem, co wyższą funkcją.

Posłannictwo i misja kapłana

Nasz Zbawiciel wybrał dwunastu najbliższych swoich współpracowników – apostołów, którym powierzył kontynuację swojego dzieła przekształcania świata w królestwo Boże, wyzwolone z mocy grzechu i szatana, a oddane Bogu i uświęcone. Stąd też Apostołowie mieli głosić Ewangelię wszelkiemu stworzeniu, sprawować Eucharystię na Jego pamiętkę oraz odpuszczać grzechy.

Ale najbardziej istotnym zadaniem i posłannictwem kapłana jest wewnętrzne upodobnienie do Chrystusa, jako swojego Pana i Boga. Przez otrzymane święcenia kapłan wchodzi w wewnętrzną komunie z Jezusem. Działa „w osobie” samego Chrystusa, który uobecnia swoje działanie przez niego, zwłaszcza wtedy, gdy kapłan dokonuje aktów sakramentalnych, np. chrztu, rozgrzeszenia lub konsekracji chleba i wina.

„Pierwszym zadaniem wynikającym z sakramentu kapłaństwa jest posługa nauczania. Punktem odniesienia jest obraz Jezusa - Dobrego Pasterza (J 10), który interpretował Pisma i jasno wskazywał kierunek. Stąd sakrament ten wyznacza i uzdalnia do misji głoszenia tego, czego Jezus nauczał, a co Kościół wierne przekazuje. Kapłan uczy w imieniu Chrystusa. Proponuje prawdę, którą są Jego słowa i sposób postępowania. Ma

za zadanie ukazywać jedyną Moc zdolną dokonać trwałej odnowy człowieka. Głosem i sercem, dotykiem i decyzjami kapłan uobecnia jedyną i powszechną naukę, która stworzyła Kościół i gwarantuje szczęśliwe życie wieczne” (ks. Jan Sawicki).

Jak podaje Katechizm Kościoła katolickiego Sakrament święceń jest sakramentem, dzięki któremu posłanie, powierzone przez Chrystusa Apostołom, nadal jest spełniane w Kościele aż do końca czasów. Jest to więc sakrament posługi apostoelskiej. Obejmuje on trzy stopnie: episkopat, prezbyterat i diakonat (KKK 1536)

„Wezwałem cię po imieniu; tyś moim!” (Iz 43,1)

Biblia uczy, że kapłaństwa nikt nie może sam sobie wybrać (Hbr 5, 1-4). Jest ono niezależnym darem Bożym, konsekwencją usłyszanego głosu powołania i pozytywnej odpowiedzi człowieka na wolę Boga. Takim szczególnym czasem rozeznawania powołania jest pobyt kandydata w seminarium duchownym lub nowicjacie zakonnym. Dokumenty Kościoła podają szereg wymagań, którym

musi sprostać osoba, pragnąca przyjąć święcenia. Kandydat musi uzyskać przepisną formację, posiadać niezbędne przymioty – które ocenia biskup lub przełożony wyższy w zakonie, nie może być związany żadną nieprawidłowością ani przeszkodą. Kandydat musi także być rzeczywiście potrzebny do posługi w Kościele i będzie przyjęty do Kościoła partykularnego (kan. 1025 § 1-3).

Należy wskazać, że istotne są również znamiona prawdziwego Bożego wezwania kandydata, a mianowicie: nieskażona wiara, prawa intencja, wymagana wiedza, dobra opinia, nienaganne obyczaje i wypróbowane cnoty oraz odpowiednie przymioty fizyczne i psychiczne, które są niezbędne do pełnienia posługi w Kościele. Prawodawca wymaga także, aby kandydat do święceń był bierzmowany, należał do grona kandydatów do diakonatu i kapłaństwa, przyjął wcześniej posługę lektora i akolity, złożył pisemną deklarację odnośnie do dobrowolnego i świadomego przyjęcia święceń, publicznie się zobowiązał do zachowania celibatu i odprawił wymagane rekolekcje przed święceniami.

Kandydaci do święceń diakonatu i prezbyteratu muszą mieć również odpowiedni wiek określony przez prawo. Dlatego święceń kapłańskich można udzielić mężczyznom, którzy ukończyli 25 rok życia i są wystarczająco dojrzały (kan. 1031 § 1).

Dlaczego kobiety nie przyjmują święceń kapłańskich?

Głównym argumentem przemawiającym za nieudzielaniem święceń kobietom jest to, że Chrystus nie powołał żadnej kobiety do grona apostołów. Jezus nie zrobił tego, chociaż wcale nie gardził niewiastami, i w wielu wypadkach, ku wielkiemu zgorzeleniu otoczenia, traktował je inaczej niż wymagały tego utarte formy kulturowe, zwyczaj i uprzedzenia. I tak np. Jezus rozmawiał z Samarytanką, co nawet ją samą zdziwiło, gdyż żaden Żyd nie zdobyłby

się na coś podobnego (por. J 4,7-9.27); pozwolił kobiecie, prowadzącej w mieście grzeszne życie, oblewać łzami swoje stopy, wycierać je włosami, całować i namaszczać olejkami, co wywołało oburzenie otoczenia (por. Łk 7,36-50); godził się na to, by kobiety chodziły z Nim i apostołami i pomagały im (por. Łk 8,1-3); potrafił dać za wzór do naśladowania kobietę, ubogą wdowę (por. Łk 21,1-4). A jednak, pomimo szacunku do kobiet, pomimo tego, że Jezus nimi nie gardził, że potrafił przełamywać

różne uprzedzenia i zwyczaje wynikające z kultury Wschodu, nie powołał żadnej niewiasty do grona apostołów. Z tego też względu Kościół nie udziela kobietom święceń kapłańskich, chociaż przypomina im o konieczności aktywnego apostołowania, wynikającego z przyjęcia sakramentu chrztu i bierzmowania, z udziału w tzw. powszechnym kapłaństwie ludu Bożego (za: www.teologia.pl)

ks. Krzysztof Pelc CSM A

MĄDROŚĆ NAUCZANIA PRYMASA TYSIĄCLECIA *EUCHARYSTIA W NAUCZANIU KARD. WYSZYŃSKIEGO*

dokończenie z str. 1

Ludzka miłość do Boga jest odpowiedzią na miłość, którą najpierw Bóg zaadresował do człowieka. Zadanie pokochania Chrystusa jest pracą rozciągającą się na całe życie chrześcijanina. Podobnie, jak nie można być skończonym lekarzem, skończonym nauczycielem, czy mechanikiem, tak samo nie można nigdy powiedzieć, iż ktoś kocha Chrystusa już maksymalnie, że więcej się nie da. Całe życie chrześcijanina ma być wzrostem ku Bogu, wzrostem w miłości

Po spotkaniu ze Zmartwychwstałym Chrystusem w Emaus, uczniowie pytali się nawzajem: „Czy serce nie paliło w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?” (Łk 24,32). Tam „poznali Go przy łamaniu chleba” (Łk 24,35). Spotkanie to stało się dla nich – zrezygnowanych, załamanych, niewidzących sensu – źródłem siły i umocnieniem. Jest ukryta głęboka prawda w powtarzanych często słowach modlitwy św. Augustyna: „Stworzyłeś nas bowiem jako skierowanych ku Tobie. I niespokojne jest serce nasze, dopóki w Tobie nie spocznie” (Wyznania, I, 1). Każda Msza Święta – spotkanie z Chrystusem, który umacnia nas swoim Słowem i karmi nas swoim Ciałem i Krwią jest zawsze dla człowieka źródłem mocy.

Bóg przy stole Ostatniej Wieczerzy wciąż czeka na człowieka. Pozostał w Eucharystii i ma zawsze dla nas czas. Raz jeszcze warto przywołać obraz „nakręconego” przez ludzi dzisiejszego

świata: rezerwacje przez Internet czy telefon, numerki w kolejkach, umawianie spotkań i wyznaczanie terminów. Bóg natomiast ma zawsze czas dla człowieka, On chce umacniać każdego z nas. Nigdy nie zdarzy się, że Jego zły humor będzie powodem odwołania spotkania. Nigdy też nie rozłoży bezradnie rąk, tłumacząc się biurkiem zarzuconym pracą. Nigdy nic nie będzie dla Niego

ważniejsze niż spotkanie z człowiekiem. Taki jest On. Wspominany już Prymas Tysiąclecia mówił: „Bóg nie rezygnuje ze swych dzieci, nawet z takich, które odwracają się do Niego plecami”.

Wyszyński w perspektywie Trójcy Świętej nauczał o Eucharystii zarówno jako o ofierze, jak i komunii oraz adoracji³. Dla Prymasa podstawowym wymiarem Eucharystii była ofiara: ofiara Mszy św. jest zawsze ośrodkiem życia chrześcijańskiego (WYSZYŃSKI, Podczas Mszy świętej (Choszczówka, 8.01.1973), 1, nr 1163 podawana w przypisach liczba oznacza numer danej pozycji w archiwum Instytutu Pomocnic

Maryi Jasnogórskiej, Matki Kościoła). , stąd stanowi ona istotę chrześcijańskiego życia. Chrystus przypomina w niej, przez swoją ofiarę, konieczność uczestniczenia w ofierze i ofiarowania siebie: Ta ofiara ma nam ciągle to przypominać, , że my odtąd mamy żyć dla tego Chrystusa, który za nas umarł i zmartwychwstał. Każda Msza św. jest ofiarowaniem się Chrystusa, ale w każdej i ja się ofiarowuję [...]. Ponieważ nie ma ofiary bez ognia, bez miłości, dlatego oddaje się Miłości.. Zatem z Eucharystią jako ofiarą Wyszyński łączy spojrzenie na nią od strony komunii: życie eucharystyczne rozumie jako zjednoczenie z Chrystusem, a z Nim z Bogiem w Trójcy Świętej i z braćmi. (WYSZYŃSKI, Modlitwa dnia każdego.) Mówiąc o codziennej Komunii św., podkreśla, że jest ona wyrazem wspólnoty z Ojcem Niebieskim, z Chrystusem, z Kościołem, z ludem [...]. Przez Komunię św. poczucie wspólnoty się potęguje (Wyszyński Modlitwa dnia każdego). Zasadniczy akcent w nauczaniu Prymasowskim został więc położony na budowanie wspólnoty: Niech i w was ta jedność przez słuchanie Słowa Bożego, i pożywanie chleba Bożego, coraz bardziej się zacieśnia. Takiego przeżywanie tego Roku Eucharystycznego i przygotowania się do beatyfikacji Wielkiego Prymasa Tysiąclecia wszystkim wam drodzy parafianie życzę.

ks. Proboszcz

KOŁĘDNICY MISYJNI W PEWLI ŚLEMIENSKIEJ... JUŻ PO RAZ CZWARTY!

Głoszenie Dobrej Nowiny, dzielenie się radością i wiarą, zapraszanie do misyjnego zaangażowania i pomocy rówieśnikom z krajów misyjnych – oto cel wędrowki dzieci z Papieskiego Dzieła Misyjnego, które w okresie Bożego Narodzenia „wcielają się w role misjonarzy w trudzie wędrowki „od domu do domu. Każdego roku dzieci -Kolędnicy Misyjni- podejmują trud kolędowania dla swoich rówieśników z innej części świata. Tegoroczne przedsięwzięcie dedykowane było małym mieszkańcom Amazonii.

Trudne warunki życia w amazońskiej dżungli czyni je bezbronnymi wobec licznych problemów. Szczególną uwagę zwraca się na problem wykorzystywania dzieci do pracy często niebezpiecznej.

Nasi mali pewlańscy Kolędnicy Misyjni już po raz czwarty dnia 26.12- wyruszyli z kolendą głosić wesolą nowinę Narodzenia Pana. Ich radość i zaangażowanie jest wielkie i autentyczne, tak jak hojność i otwarte drzwi mieszkańców Pewli. Razem wpisujemy się na karty historii, nie tylko Pewli, ale również świata.

Aurelia Mrowiec

OPLATEK BETANII

Na terenach naszej parafii ma przyjemność funkcjonować wspólnota młodzieży „Betania” obecnie pod opieką księdza Pawła Sworsta. Oprócz dzielenia się opłatkiem w naszych domach sprawujemy to także w szkołach, pracy oraz także podczas spotkań różnych kolek zainteresowania więc nie mogło zabraknąć tego magicznego zwyczaju u nas-betanii. To już 3 raz kiedy wspólnie mogliśmy podzielić się opłatkiem, złożyć sobie szczere życzenia, pośpiewać kolędy ale też poprostu być se sobą w miłej atmosferze. Nie zabrakło też czasu na wspólne wygłupy, po których bardzo dużą część z nas bolały brzuchy. Był to bardzo miło spędzony wieczór. Również zachęcamy do dołączania się do nas, niech o naszej wspólnocie będzie głośniejsze i róbmy więcej super rzeczy dla chwały Bożej.

Paulina Błachut

RECENZJA FILMU „NARODZENIE”

Film pod tytułem „Narodzenie” opowiada historię, którą tak naprawdę wszyscy bardzo dobrze znamy. Opowiada o narodzinach Jezusa, ale w inny sposób niż ten, który często obserwujemy. Nie jest to wizja życia bez żadnego problemu i ciężkich decyzji. Film ten pokazuje wszystkie trudy i zmagania świętej rodziny. Zaczynając od pewnego rodzaju odrzucenia Maryi - kiedy nikt nie chciał uwierzyć, że dziecko pochodzi od Ducha Świętego, aż do porodu w okropnych warunkach. Uświadamia nas, że to wcale nie było tak proste jak często jest przedstawiane. Sama tułaczka z Nazaretu do Betlejem w obecnych czasach jest prawie niewyobrażalna. Moim zdaniem film ten jest naprawdę warty obejrzenia.

Kinga Biernat

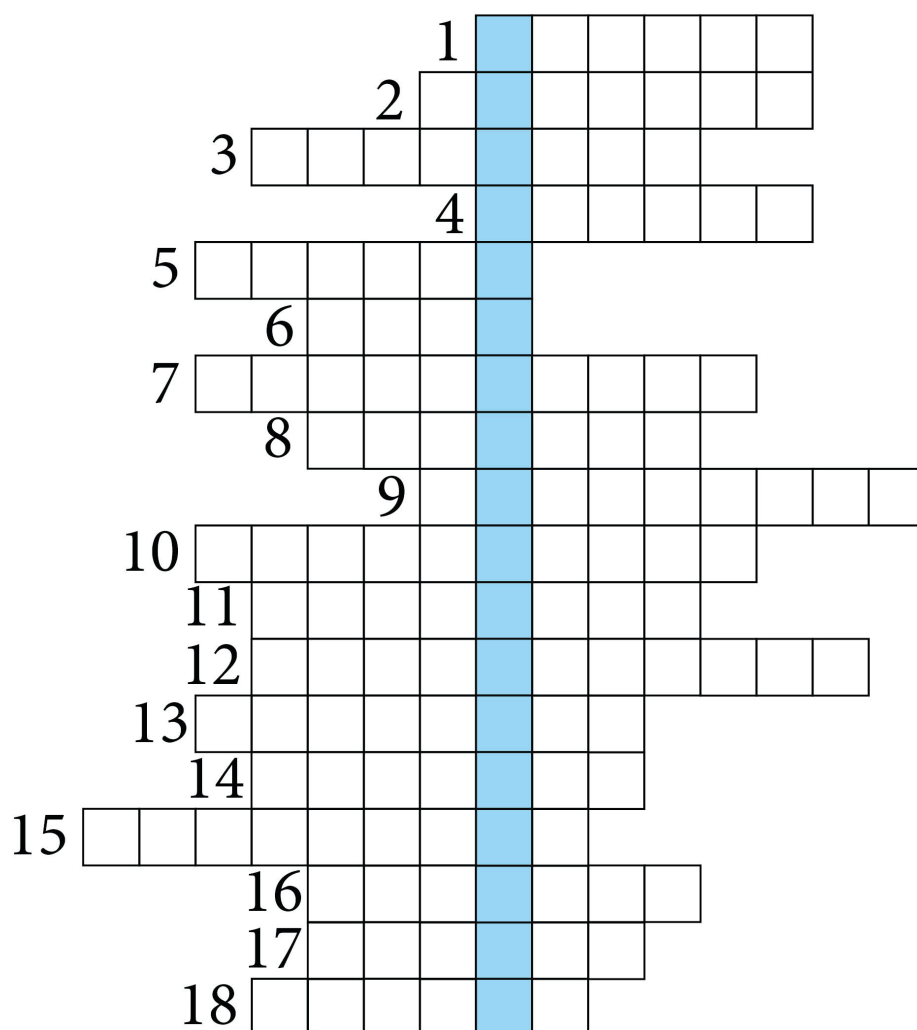
KĄCIK DZIECIĘCY

Zapraszamy do uzupełnienia krzyżówki o ks. kard. Stefanie Wyszyńskim.

Pytania:

1. Najwyższy po papieżu dostojnik Kościoła.
2. Miejsce uwięzienia Stefana Wyszyńskiego na Śląsku.
3. W 1953r. został nim Stefan Wyszyński.
4. Imię królowej, której zawierzył Polskę Prymas Polski.
5. Miejsce urodzenia Stefana Wyszyńskiego.
6. Imię papieża, który mianował Stefana Wyszyńskiego na biskupa.
7. Miejscowość, w której w 1956r. zostały złożone Śluby Narodu Polskiego.
8. W 1978r został papieżem.
9. W 1948r został prymasem Polski.
10. Był ordynariuszem diecezji...
11. Pierwsza Msza Św. odprawiona przez nowo wyświęconego kapłana Stefana Wyszyńskiego to ...
12.Chrztu Polski przypada na 1966r.
13. Miejscowość w Bieszczadach, gdzie był więziony Prymas Polski.
14. Funkcja, jaką pełnił Wyszyński w czasie Powstania Warszawskiego.
15. Miasto, w którym studiował Stefan Wyszyński.
16. Miejscowość na Warmii, w której był więziony Stefan Wyszyński.
17. Najwyższy dostojnik Kościoła.
18. Pseudonim Kapelana – Stefana Wyszyńskiego.

Życzymy powodzenia...

INTENCJE MSZALNE

13 STYCZNIA - 9 LUTEGO

13 STYCZNIA - 19 STYCZNIA

PONIEDZIAŁEK- 13 STYCZNIA

7:00 - Za śp. Józefa ORMANIEC od Renaty, Iwony, Michała Pach.

17:00 - Za śp. Jana MIZIA z żoną Zofią i zięciem Tadeuszem i Janem.

WTOREK- 14 STYCZNIA

7:00 - Za śp. Józefa ORMANIEC od Jolanty, Jerzego Szwed z rodziną.

17:00 - Dziękczynna z prośbą o dalsze łaski przez przyczynę M.B. dla Sylwestra w 18 rocz. urodzin.

ŚRODA- 15 STYCZNIA

7:00 - 1) Za śp. Janusza KEMPNY od Lidii Ścieszka z mężem i dziećmi.

2) Za śp. Władysława CUL.

17:00 - Za śp. Władysława i Leokadię STASIEWICZ.

CZWARTEK- 16 STYCZNIA

7:00 - Dziękczynna o zdrowie i Boże błogosławieństwo

dla Heleny.

17:00 - Za śp. Franciszka TOMASZEK w rocz. śmierci.

PIĄTEK- 17 STYCZNIA

7:00 - Za śp. Marię ORMANIEC i Annę TALIK.

17:00 - Za śp. Joannę i Jana ŻYDEK w rocz. śmierci z rodzicami.

SOBOTA- 18 STYCZNIA

7:00 - Za śp. Stefana KLECZA w rocz. śmierci.

17:00 - Za śp. Józefa ORMANIEC od chrześnicy Heleny z Czechowic.

NIEDZIELA- 19 STYCZNIA

8:00 - Za śp. Antoniego ŚCIESZKA z rodziną.

10:30 - 1) O Boże błogosławieństwo dla Heleny 1 rocz. urodzin.

2) Bronisława BIENIAS w 2 rocz. śmierci

15:00 - *Koronka do Miłosierdzia Bożego.*

15:30 - Za śp. Marię TEMEL w 7 rocz. śmierci.

20 STYCZNIA - 26 STYCZNIA

PONIEDZIAŁEK- 20 STYCZNIA

7:00 - Za śp. Janusza KEMPNY od Jana Kubasz.

17:00 - Za śp. Janinę i Bronisława KOŁODZIEJ i zmarłych z rodziny.

WTOREK- 21 STYCZNIA

7:00 - Za śp. Helenę PACH od córki Janiny z mężem.

17:00 - Za śp. Annę URBANIEC w rocz. śmierci i męża Franciszka, córki Danuty.

ŚRODA- 22 STYCZNIA

7:00 - Za dusze w czyśćcu cierpiące.

17:00 - 1) O zdrowie i Boże błogosławieństwo w 18 rocz. urodzin dla Adriana.

2) Za śp. Jana BĄK, Józefa i Marię NOWAK.

CZWARTEK- 23 STYCZNIA

7:00 - Za śp. Helenę PACH od syna Józefa z rodziną.

17:00 - Za śp. Jana KILONA w rocz. śmierci.

PIĄTEK- 24 STYCZNIA

7:00 - Za dusze w czyśćcu cierpiące.

17:00 - Dantis.

SOBOTA- 25 STYCZNIA

7:00 - Za śp. Joannę PACH od syna Jana z żoną.

17:00 - W 70 – tą rocz. urodzin o Boże błogosławieństwo dla Stanisława.

NIEDZIELA- 26 STYCZNIA

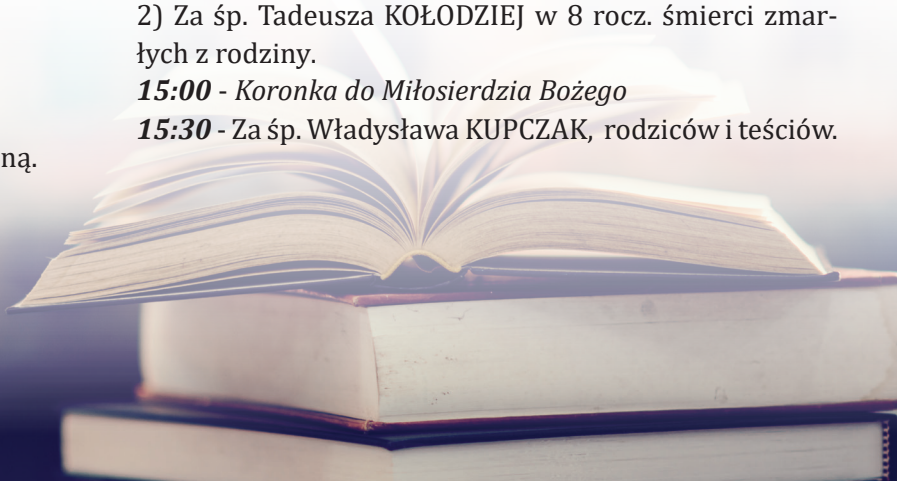
8:00 - Za śp. Władysława SZWED z żoną Franciszką i syna Jana.

10:30 - 1) Za Parafian.

2) Za śp. Tadeusza KOŁODZIEJ w 8 rocz. śmierci zmarłych z rodziny.

15:00 - *Koronka do Miłosierdzia Bożego*

15:30 - Za śp. Władysława KUPCZAK, rodziców i teściów.

27 STYCZNIA - 2 LUTY

PONIEDZIAŁEK- 27 STYCZNIA

7:00 - Za śp. Helenę ŚCIESZKA od syna Jacka z żoną.

17:00 - Za śp. Eugeniusza KUŹNIK w rocz. śmierci.

WTOREK- 28 STYCZNIA

7:00 - Za śp. Joannę PACH od siostry Zofii.

17:00 - Za śp. Agnieszkę CEBRAT z mężem i Agnieszkę ŚCIESZKA z mężem i zmarłych z rodziny.

ŚRODA- 29 STYCZNIA

7:00 - Za śp. Helenę PACH od syna Adama z żoną Marią.

17:00 - 1) Za śp. Dorotę i Karola KOWALCZYK z rodzicami i teściami.

2) Za śp. Helenę KANTYKA w 4 rocz. śmierci.

CZWARTEK- 30 STYCZNIA

7:00 - Za śp. Helenę PACH od syna Mariana z żoną.

17:00 - Za śp. Kazimierza CEBRAT w 9 rocz. śmierci.

PIĄTEK- 31 STYCZNIA

7:00 - Za dusze w czyśćcu cierpiące.

17:00 - Za śp. Joannę PACH od wnuka Tomasza i Szymona.

SOBOTA- 1 LUTY

7:00 - Za śp. Helenę PACH od wnuczki Doroty z rodziną.

17:00 - Za śp. Stanisława BUGAJ w 28 rocz. śmierci.

NIEDZIELA- 2 LUTY

8:00 - O nowe powołania kapłańskie i zakonne.

10:30 - Za śp. Józefa FIRLEJ w 20 rocz. śmierci i Rozalie oraz Jana.

15:00 - *Koronka do Bożego Miłosierdzia*

15:30 - Za śp. Franciszka Bąk 30 rocz. śmierci.

3 LUTY- 9 LUTY

PONIEDZIAŁEK- 3 LUTY

8:00 - Za śp. Józefa HURA w rocz. śmierci, żony Zofii i synów.

17:00 - W Pięćdziesiątą rocznicę urodzin dla Agaty. O Boże łaski na dalsze lata życia.

WTOREK- 4 LUTY

7:00 - Za śp. Joannę PACH od wnuków i wnuczek z pomorza.

17:00 - Za śp. Helenę PACH od wnuczki Agaty z rodziną.

ŚRODA- 5 LUTY

7:00 - Za śp. Joannę PACH od wnuków i prawnuczek z pomorza.

17:00 - Za śp. Franciszka w rocznicę śmierci i Katarzyny SZWED.

CZWARTEK- 6 LUTY

7:00 - Za śp. Joannę PACH od wnuczki Justyny z mężem i córką.

17:00 - W intencji apostołatu Złota Róża, o nowe powo-

łania kapłańskie i zakonne i świętość dla kapłanów.

PIĄTEK- 7 LUTY

7:00 - Za śp. Joannę PACH od wnuka Karola z żoną i córką.

17:00 - Za śp. Helenę PACH od wnuczki Bożeny z rodziną.

SOBOTA- 8 LUTY

7:00 - Za dusze w czyśćcu cierpiące.

17:00 - Za śp. Romana ORMANIEC w rocz. śmierci oraz Bogusława JANIK w rocz. śmierci.

NIEDZIELA- 9 LUTY

8:00 - Za śp. Stefanię KRZAK, męża Józefa i córkę Alicję.

10:30 - 1) W 50 rocz. ślubu dla Danuty i Mariana URBANIEC.

2) Za śp. Marka WIEWIÓRĘ w 8 rocz. śmierci oraz dziadków.

15:00 - *Koronka do Bożego Miłosierdzia*

15:30 - Za śp. Bronisława SZWEDA w 19 rocz. śmierci i żony Janiny z rodzicami.

